

ת"פ 53236/01/12 - מדינת ישראל נגד אחמד נג'ם

בית משפט השלום בכפר סבא

05 נובמבר 2014

ת"פ 53236-01-12 מדינת ישראל נ' נג'ם

לפני בעניין:	כב' השופט מיכאל קרשן המאשימה	מדינת ישראל
נגד הנאשם		אחמד נג'ם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נעמה תור-זאבי - פרקליטות

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד רמזי סקיס

גזר דין

1. הנאשם, אחמד נג'ם יליד 1976, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

לפי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום ריצה הנאשם עונש מאסר בכלא כרמל. ביום 8.11.2010, סמוך לשעה 21:40, בעודו מצוי בבית מעצר הדרים במתקן יחידת "דרור", נמצא הנאשם מחזיק שלא כדין וללא היתר מאת המנהל, סם מסוכן מסוג הרואין, כשהוא מחולק לשלושה זרגים, במשקל כולל של 66.9873 גרם נטו.

2. במסגרת הסדר הטיעון (ת/1) הסכימו הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מבחן והצדדים ישוחחו לאחר קבלתו.

במעמד הצגת ההסדר (לפני כב' השופטת מרשק מרום) הודיעה ב"כ המאשימה כדלקמן: "יש הסכמה כי הדיון הבא ייקבע לעוד כחצי שנה. במסגרת התסקיר תיבחן התקדמות בהליך הטיפול של הנאשם בדגש על חזרה להתנהלות נורמטיבית וגמילה מסמים. כמו כן, אנו מבקשים שתהיה הגשה מוקדמת של התסקיר על מנת שנוכל לשוב

עמוד 1

ולשוחח עם חברי לעניין העונש. לבקשת ההגנה, תיבחן השתת מבחן ופיקוח במסגרת שירות המבחן".

3. לחובתו של הנאשם שבע הרשעות קודמות ואחת מאוחרת, בעיקר בגין עבירות רכוש וסמים שבוצעו החל בשנת 1995 ועד לשנת 2010. הנאשם ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריאח.

4. ארבעה תסקירים הוגשו בעניינו של הנאשם. עולה מהם כי הנאשם גדל בסביבה משפחתית אלימה וקשה, סיים תשע שנות לימוד בלבד, עוד בהיותו נער החל לצרוך אלכוהול ובהמשך התחבר לגורמים שוליים והחל לצרוך סמים קלים וקשים. הנאשם הסתבך בפלילים כתוצאה ישירה של התמכרותו לסם והצורך לממנו.

לאחר שחרורו ממאסרו האחרון שולב הנאשם בקהילה טיפולית בטייבה, ובסוף שנת 2012 פנה עצמאית ליחידה לטיפול בנפגעי סמים בעכו. לאחר מכן השתלב הנאשם בטיפול במרכז יום בחיפה, במסגרת תכנית טיפולית מקיפה למשך תשעה חודשים ובמשך חמישה ימים בשבוע, וזאת בנוסף לפגישות NA פעם בשבוע ושיחה פרטנית ביחידה בעכו. שמונה חודשים לאחר תחילת הטיפול הורחק הנאשם ממרכז היום בחיפה לאחר שהשתמש בסמים. הוא השתלב פעם נוספת ביחידה לטיפול בנפגעי סמים בעכו, הגיע לשיחות פרטניות ומסר לאורך זמן בדיקות שתן שנמצאו נקיות. בחודש אוקטובר 2013 שולב הנאשם ב"הוסטל אביבים" בבית שמש, אך כבר בקבלתו נמצאו בבדיקות שתן שמסר שרידי סם. הנאשם ביקש הזדמנות נוספת להיקלט בהוסטל.

עניינו של הנאשם נבחן פעם נוספת ביחידה להתמכרויות בעכו. הוחלט להמשיך את הטיפול בו במסגרת היחידה. נמסר כי מאז חודש מרץ 2014 הנאשם מגיע לטיפול פרטני ומוסר בדיקות שתן נקיות. כמו כן הופנה הנאשם לגורם המסייע במציאת פתרון תעסוקה, החל משתתף בקבוצה טיפולית שתפקידה להקנות מיומנויות תעסוקתיות והכנה ליציאה לעבודה. מחודש יולי 2014 החל לימודי פחחות וצבע במכללה בטמרה ואלה עתידים להסתיים בסוף חודש נובמבר.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו. להתרשמות שירות המבחן הוא לוקח אחריות על שינוי דפוסי התנהגות מכשילים בחייו ומבין כיום את המחויבות לתהליך הטיפולי. שירות המבחן ביקש לא לקטוע את הליך השיקום המשמעותי של הנאשם והמליץ להעמידו במבחן.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד נתנאל בוג'ו, טען כי מתחם העונש ההולם את מעשהו של הנאשם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי. לדברי התובע, אין מקום לסטות בעניינו ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום, משום שפעמיים נמצא שהנאשם השתמש בסמים במהלך הטיפול, וגם אם יש מקום לעשות כן - אין לחרוג מן המתחם באופן שהנאשם לא ירצה עונש מאסר כלשהו.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לעונש.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד רמזי סקיס, ביקש מטבע הדברים לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדברי הסנגור, הנאשם עבר הליך שיקומי מקיף ומוצלח והתארכ לאחרונה ועל כן ראוי לסטות בעניינו ממתחם העונש ההולם. עוד טען הסנגור שכתב האישום הוגש נגד הנאשם בשיהוי ניכר, והפנה את תשומת הלב לסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה.

גם הסנגור הגיש פסיקה לעונש וכן אישור על השתתפות בקורס מקצועי (נע/1).

7. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר את הדברים הבאים, שיצאו מן הלב ונכנסו אל הלב: "הייתי בכלא והיה שם מלא סמים. כל דבר הייתי משתמש, לקחתי, באו לקחו אותי ומצאו את הסמים. היום אני במצב אחר לגמרי. אני לוקח אחריות על מעשיי. אני משתתף בקבוצה בעיר, קצין מבחן, משתף פעולה עם המטפלת, הוסטל. אין לי שום בעיה. אני מבקש מבית המשפט שיתן לי הזדמנות להשתלב בחברה ולא לחזור למקומות האלה, הייתי שם ואני מכיר ולא רוצה לחזור. אני רוצה הזדמנות לשקם את חיי".

דין והכרעה

8. עבירות הסמים הן עבירות חמורות. ההרואין לא במקרה מכונה "סם המוות" והחדרת סמים מסוכנים אל בין כתלי הכלא חמורה שבעתיים [ע"פ 6048/04 אדגואיציאנו נ' מדינת ישראל (2005)], משום שיש במעשה שכזה כדי לערער את המשמעת במקום.

בהתחשב בכמות הסם, בסוג הסם ובעובדה כי הוחזק על ידי הנאשם בתוך הכלא, ובאמור ברע"פ 53542/12 **קובר נ' מדינת ישראל** (12.7.2012), ראיתי לנכון לקבל את טענת המאשימה בנוגע למתחם העונש ההולם, ולקבוע כי המתחם בעניינו הוא בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וזאת כעונש עיקרי.

9. כידוע, בית המשפט רשאי לסטות ממתחם העונש שקבע אם מצא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם (סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, להלן - "**החוק**").

בעניינו של נאשם זה מצאתי הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם שקבעתי כך שלא ירצה עונש מאסר בפועל. הנאשם עבר ועובר הליך שיקום משמעותי. אמנם הנאשם מעד פעמיים במהלך ההליך הטיפולי, אך זאת יש לראות כחלק מהליך השיקום הקשה של אלה המכורים לסמים. החשוב הוא שכעת, לראשונה בחייו, הנאשם נקי מסמים למשך תקופה.

10. לכך יש להוסיף את התנהגות התביעה, אשר ללא ספק תרמה לתחושתו של הנאשם כי אם ישתקם - ילכו לקראתו. הנאשם נשלח לשירות המבחן לבקשת המדינה, אשר טרחה והודיעה מראש כי היא מעוניינת לבחון את ההתקדמות בתהליך הטיפולי של הנאשם. אמנם בשלב מאוחר יותר הבהירה המאשימה כי בכל מקרה תעתור בעניינו של הנאשם למאסר בפועל, אך בכל זאת סבורני כי ההגנה הייתה רשאית להניח שהמדינה, שהצהירה על התעניינותה

בהליך הטיפול שיעבור הנאשם, תתחשב בשיקומו המוצלח של הנאשם במסגרת טיעוניה לעונש. כך לא אירע, וחבל.

11. מעבר לכך, המאשימה השתתה זמן רב טרם הגישה את כתב האישום נגד הנאשם, וזאת מטעמים שלא הוסברו לבית המשפט ויש להניח כי מדובר בהזנחה גרידא. השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום נגד הנאשם כשלעצמו מצדיק לטעמי סטיה לקולא ממתחם העונש ההולם, שכן היה בו כדי לתרום לכך שהנאשם נותן את הדין היום על מעשה שביצע לפני ארבע שנים.

12. עיינתי בפסקי הדין שהציגה המאשימה לתמיכה בטענתה כי בעבירות סמים מן הסוג שאותו ביצע הנאשם אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם עד כדי קביעה כי נאשם לא ירצה עונש מאסר. אפשר לראות בפסיקה זו ביטוי להוראת סעיף 40ד(ב) לחוק, המורה כי במקרים בהם אשמו של הנאשם או מעשה העבירה היו בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם אף אם הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם.

בהחלט יתכן כי כמות הסם שהחזיק הנאשם, סוגו והעובדה כי ההחזקה הייתה בתוך בית הכלא, מצדיקים קביעה כי מעשה העבירה הוא בעל "חומרה יתרה". אלא, שהמחוקק הותיר לבית המשפט סמכות לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם גם בנסיבות כאלה, וזאת "בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם".

הנני סבור כי האמור בפסקאות 9-11 מצדיק קביעה כי בענייננו מתקיימות נסיבות מיוחדות שכאלה.

13. לסיכום, העבירה שביצע הנאשם חמורה. ברגיל היה מקום להורות על מאסרו, ולא דווקא לתקופה קצרה. שילובם של שלושה טעמים (שיקום ממשי, התנהגות התביעה ושיהוי בהגשת כתב האישום) מצדיק לנקוט בעניינו של הנאשם, באופן חריג, גישה שיקומית.

14. שקלתי את טענות הצדדים לקולא ולחומרא ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים, והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.1.2015.

ד. אני מעמיד את הנאשם במבחן למשך 24 חודשים, בתנאי שימשיך את הטיפול ביחידה להתמכרויות בעכו. הזהרתי את הנאשם כי אם לא ימלא אחר צו המבחן ולא יתמיד בטיפול, ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולהוסיף על עונשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב חשוון תשע"ה, 05 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.